

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Ingressus per fidem in Ecclesiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 1. *Ingressus per fidem in Ecclesiam.*

VIDEAMVS nunc qua ratione ingressus primus, & spiritualis ipsa conceptio in sancta huius matris visceribus fiat. præmittimus autem Infantes ingredi: & incipere esse veros filios Ecclesiæ per solum Baptismum, ut suo loco videbimus: qui tamen rationis iam usum habent, necesse est, Confessionem addant Catholicæ FIDEI. quæ, quamvis sine charitate non sufficiat illos iustificare, efficit tamen veros Christianos; siquidem illa (ut ait Apostolus) est a sperandarum substantiarum, sive fundamentum, primaque fementis ac principium iustificationis: ideoque ad gratiam, charitatem, ceterasque celestes virtutes consequendas, necessaria: ut quæ ex natura sua ad coniunctionem cum illis omnibus propendeat. Ac propterea Sanctus Chrysostomus matrem eam appellat omnium bonorum, salutisque animarum nostrarum medicamentum: & Sanctus Prosper, bona voluntatis, sanctarumque operationum genitricem: Sanctus vero Cyrilus addit, quod sit animæ oculus, cuius munus est illuminare, ac deducere conscientiam, & illustrare intelligentiam. Et ipsæ Scripturæ factæ clamat, quod b*iusfus ex fide viuat*. ex ea enim prouenit illis prima vita, & omnia viua opera, quæ faciunt, fidei innituntur. Si sperent, si orent, ieiunent, aut eleemosynam faciant; si confiteantur; aut communient, aut iniurias condonent: omnia hec innituntur FIDEI: quæ horum operum bonitatem manifestat; eaq; aut præcipit, aut consiluit ad placendū Deo, animasq; suas saluandas Nihil. n. est aliud FIDES, nisi supernaturale quadam lumen, quod fideliū mentibus Dei v's infundit; ut per illud mysteria omnia & veritates, quas Ecclesiæ suę reuelauit, firmissimè credant; eò quod ipsæmet ea reuelauerit, qui prima est & suprema veritas; adeoque bonus & sapiens, ut nec decipire, nec decipi possit,

a Hebr. 11.1.

Homil. 31. in Itan.

Lib. de Vōcat gent. c. 8. Catec. b Heb. 2. 4 b Rom. 1.17 b ad Gal. 3. 11.

Serm. in Vigil. Nat.

Ephes. 2. 8.

Est autem ex fide, opus adeo heroicum ac difficile, ut S. Bernardus inter diuinæ omnipotentiae miracula numeret, quod fidem diuinam cum humano intellectu coniunxerit. Cum enim ille constituerit à lumine suo naturali duci, & à suis ratiocinationibus, quas conficit ex ipsis, quæ sensibus percipit, Dei illum eleuat, ut certissimè credat plurima, quæ suis ratiocinationibus assequi non potest. Quædam quidem ob tantam eorum sublimitatem, ut humani intellectus lumen effugiant: qualia sunt multa mysteria diuinitatis ac Trinitatis DEI: Quædam vero, eò quod humano iudicio adeo abiecta sint, ut ab eius granditate & præstantia longè distare videantur: qualia sunt multa mysteria humanitatis nostri seruatoris: unde satis appareat c*fidem*, ut ait Apostolus, esse donum Dei, cuius vocatio specialis necessaria est, ad hæc omnia credenda: illustrando scilicet intellectum humanum radio aliquo cœlestis lucis, quo se illis subiiciat ac dedit. quemadmodum

modum ait S. Lucas: d *Deum aperi, si eorum mulieris nomine Lydia, et intendere his, quae dicebantur a Paulo.* si enim diuina inspiratio cor non aperiat, semper illud erit occlusum ad verba Dei recipienda, eiusque veritatibus assentendum. Non est tamen solus Deus, qui cor ipsum aperit, sed etiam homo ipse cum Dei auxilio, libere consentiens iis, quae inspirat Deus; & se inclinans ad credendum, quod Ecclesia per suos ministros illi proponit.

NEQUE in his adeò caliginose procedit, ut non habeat magnas fortisq; rationes & causas ad ea credenda ex dupli capite, primum: quia euidentibus rationibus probat mysteria fidei prudenter posse ac meritò debere credi: quemadmodum insinuauit David, dicens: e *Testimonia Dei credibilia facta sunt nimis.* quasi diceret, plurimæ sunt rationes, quæ ostendant, illa esse credibilia. Deinde, quia etiam probat, reliquas omnes sectas nostræ fidei contrarias, euidenter esse incredibiles, eò quod multa falsa contineant, aut prava, contra ipsam rationem naturalem, aut contra Scripturas sacras, si illas admittunt. Nam eo ipso, quod illas admittant ratio ipsa naturalis satis ostendit, non debere aliquid contra illas doceri. Accedit, quod Spiritus S. lumine ipso fidei, suisque inspirationibus piam quandam ad mysteria diuina impartiatur affectionem, quæ illa reddit valde amabilia; ac proinde valde credibilia. Quare, de quoconque Christiano credente sicut debet, dicere liceret, quod Christus D. N. dixit S. Petro: f *Beatus es Simon Bar-Iona: quia caro et sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus, qui in celis est:* aptè scilicet nomen Bar-Iona tibi competit, quod (teste S. Hieronymo) columbae aut gratiæ filium significat: Spiritus enim sanctus non propter tuam erita, sed gratis illustrem hanc fidem confessionem tibi est impartitus: vt eius & columbae, hoc est Ecclesiæ ipsius sis filius, *Quod si pergas esse Simon,* quod interpretatur obediens, acceptrans & reipsa exequens quod hec te fides docet: inferni potestas non valebit te ab hac firma petra, Petri scilicet confessione, in qua domus mea est fundata, deiicere.

§. 11. *Quatuor Sectæ fidei Catholicae contrarie.*

VT autem clarius appareat, qua ratione vocatio diuina sensim introducat fidem Catholicam; efficaces afferens rationes, quibus inferni potestates impugnet, præmittendum est, fidem Catholicam habere nunc in mundo quatuor sectas sibi inimicas. *Prima* est secta Gentilium, quæ verum Deum negans, falsos admittit Deos. *Secunda* Iudaeorum negantium Christum D. N. verum esse Messiam in antiqua lege promissum. *Tertia* hereticorum confitentium quidem Christum verum; negantium vero alias veritates, quas ipse reuelauit. His accedit *Quarta* Saracenorum sive Maurorum, quæ continet pessimam omnium mixturam collocans omnem suam fiduciam in falso quodam Propheta, non minus rectæ rationis inimi-

d *Ad. 16.14*

S. Tho. 2.2

q. 6. a. 6.

S. Tho. 2.2.

q. 1 a. 4. ad

2.

c *Psal. 92.5.*

f *Mat. 56.17*

Ibid.

S. Tho. 2.2.

q. 10 a. 5. &

6.

1.